

РЕШЕНИЕ

№ 1836

гр. Пловдив, 25.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IX ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и осми април през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Анна Д. Дъбова

при участието на секретаря Петя Г. Карабиберова
като разглежда докладваното от Анна Д. Дъбова Гражданско дело №
20215330111622 по описа за 2021 година

Производството е образувано по предявен от ЗД “Бул Инс” АД против Л. Л. П. осъдителен иск с правно основание чл. 500, ал. 1, т. 3 КЗ за заплащане на сумата от 287 лв., представляваща изплатено от ищеца застрахователно обезщетение в размер от 262 лв. в полза на собственика на увредения лек автомобил „Рено Меган Сценик“ с рег. № ***** – ПЛ. В. ИВ., и начислени ликвидационни разноски от 25 лв., вследствие на пътно-транспортното произшествие, настъпило на ***** г. в гр. *****, причинено от ответната страна – делинквент при управление на лек автомобил „Опел Корса“ с рег. № *****, след което водачът е напуснал мястото на настъпването на пътно-транспортното произшествие преди идването на органите за контрол на движение по пътищата, когато посещаването на местопроизшествието от тях е задължително по закон, ведно със законна мораторна лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда – 26.03.2021 г., до окончателното изплащане на задължението.

Ищецът твърди, че на ***** г. при управление на лек автомобил „Опел Корса“ с рег. № ***** в гр. *****, ответната страна Л.П. извършва маневра на заден ход, за излизане от реда на паркираните автомобили, без да се убеди, че пътят зад превозното средство е свободен и реализира пътно транспортно произшествие с паркирания лек автомобил „Рено Меган Сценик“ с рег. № *****, собственост на ПЛ. В. ИВ.. Сочи, че за установяване на произшествието е съставен Протокол за ПТП № ***** г. Твърди, че в протокола е установено виновното поведение на водача на лек автомобил

„Опел Корса“ с рег. № *****, който след реализиране на произшествието напуска мястото на пътно-транспортното произшествие без да уведоми контролните органи на МВР. Сочи, че произшествието е настъпило на ***** г., а протоколът е съставен на 20.06.2018 г., след установяване на водача на лек автомобил „Опел Корса“ с рег. № ***** – Л.П.. Вследствие на произшествието били причинени материални щети на лек автомобил „Рено Меган Сценик“ с рег. № *****, застрахован при ищеца, за което била образувана щета № *****. Сочи, че били увредени следните елементи – задна врата – лява и панел заден ляв (калник), за отстраняване на които било определено застрахователно обезщетение от 262 лв., заплатено в полза на собственика на увредения автомобил - ПЛ. В. ИВ. с платежно нареждане от 15.11.2018 г. Сочи, че със заплащане на застрахователното обезщетение в негова полза е възникнало регресно право по отношение на застрахования делинквент, тъй като последният е напуснал мястото на пътно-транспортното произшествие преди идването на органите за контрол на движението по пътищата. По така изложените съображения се моли за уважаване на предявения иск.

Ответната страна Л. Л. П., чрез назначения ѝ от съда особен представител адв. В.И., е депозирала в законоустановения за това срок по чл. 131, ал. 1 ГПК отговор на исковата молба, в който излага доводи за нейната неоснователност. Счита, че не е възникнало регресното право в полза на ищеца, тъй като ответната страна не е причинила процесното произшествие, респ. не е нанесла щети на лек автомобил „Рено Меган Сценик“. Сочи, че не е налице хипотезата, при която ответната страна е напуснала мястото на произшествието, преди идването на органите за контрол на движение по пътищата, когато посещаване на местопроизшествието е задължително по закон, като елемент от фактическия състав по чл. 500, ал. 1, т. 3 КЗ. Твърди, че в исковата молба не са изложени обстоятелства, от които да се определи паричния еквивалент на причинените вреди. Оспорва твърдението, че след произшествието ответната страна е напуснала мястото на неговото настъпване, без да сигнализира, нито да изчака органите за контрол на движението. Твърди, че вслучая не е било налице произшествие, което да налага посещение от страна на органите за контрол. Оспорва ответникът да е виновен за настъпване на процесното произшествие, както и наличието на причинно-следствена връзка между описаната в исковата молба поведение на ответната страна и вредите. Твърди, че собственика на автомобила не е претърпял вреди, които да бъдат обезщетени за сумата от 287 лв. Оспорва ответната страна да е напуснала мястото на произшествието, както и да са били налице предпоставките по чл. 125 ЗДВП за задължително посещение на последното от страна на органите за контрол на движение по пътищата, дори да е налице напускане на мястото на произшествието. Сочи, че не са налице предпоставките за ангажиране на регресната отговорност на ответната страна. Твърди, че с оглед на гореизложеното не следва да обсъжда останалите предпоставки за възникване на твърдяното регресно право. Излага, че

регресната покана не е редовно изпратена и връчена. По така изложените съображения моли за отхвърляне на предявения иск.

Съдът, като съобрази събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, **намира за установено следното от фактическа и правна страна:**

Районен съд – Пловдив е сезиран с осъдителен иск с правно основание чл. 500, ал. 2 КЗ.

В чл. 500, ал. 1 КЗ е уредено едно специално суброгационно право в отклонение от правилото на чл. 74 ЗЗД, тъй като при настъпване на застрахователното събитие застрахователят не изпълнява чуждо правно задължение. Изплащайки застрахователно обезщетение последният изпълнява свое договорно задължение, вследствие на което по силата на чл. 500, ал. 1 КЗ встъпва в правата на увредения срещу причинителя на вредата.

Съгласно разпоредбата на чл. 500, ал. 1, т. 3 КЗ застрахователят има право да получи платеното обезщетение заедно с платените лихви и разноси, когато виновният водач е напуснал мястото на настъпването на пътнотранспортното произшествие преди идването на органите за контрол на движение по пътищата, когато посещаването на местопроизшествието от тях е задължително по закон, освен в случаите, когато е наложително да му бъде оказана медицинска помощ или по друга неотложна причина.

Регресното право е средство за санкциониране на виновните за причинените на трети лица вреди в посочените в закона случаи. В тези случаи, независимо, че са заплатили застрахователна премия и е възникнало валидно застрахователно правоотношение, застрахованите лица не се освобождават от гражданската си отговорност.

Възникването на спорното материално право се обуславя от осъществяването на четири групи материални предпоставки (юридически факти): 1. ищцовото застрахователно дружество да е платило обезщетение на увредено лице за причинените му вреди от противоправното поведение на делинквента; 2. за увредения да е възникнало право на вземане на извъндоговорно основание (непозволено увреждане) срещу причинителя на вредата - чл. 45, ал. 1 ЗЗД, т. е. вредите да са причинени от делинквента чрез неговото виновно и противоправно поведение; 3. деликтната отговорност да е възникнала във връзка с използването на МПС от делинквента; 4. делинквентът да е напуснал местопроизшествието без да уведоми органите за контрол на движение по пътищата; и 5. посещаването на местопроизшествието от органите за контрол да е задължително.

Тези правнорелевантни обстоятелства подлежат на установяване от страна на ищеца при условията на пълното и главно доказване – арг. чл. 154, ал. 1 ГПК.

От представените по делото доказателства се установява, че гражданската отговорност на ответната страна Л. Л. П. при управление на лек

автомобил „Опел Корса“ с рег. № ***** е застрахована по силата на задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ по застрахователна полица № *****/***** с период на покритие от 15.12.2017 г. до 14.12.2018 г.

По делото е представена Справка от базата данни на Информационния център към Гаранционен фонд на база на подадени данни от застрахователните компании за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, от която се установява, че лек автомобил с рег. № ***** има сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към ***** г.

С разпоредбата на чл. 294 КЗ в тежест на застрахователя изрично е вменено административно задължение за предоставяне информация в Информационния център към Гаранционния фонд, за вписване в регистъра, поддържан по силата на чл. 292 КЗ, наред с другите подлежащи на регистрация обстоятелства и прекратените застрахователни договори по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. Следователно вписване за наличие на валидно застрахователно правоотношение към датата на настъпване на твърдяното пътно-транспортно произшествие представлява годно доказателствено средство. В този смисъл с мотивите на Тълкувателно решение № 1/23.12.2015 г. по тълк.д. № 1/2014 г. на ОСГТК на ВКС е разяснено, че "вписването е правно значимо, както с оглед извършването при условията на чл. 288, ал. 1, т. 2 КЗ плащане, така и предвид интереса на трети лица от удостоверяване на конкретното застрахователно правоотношение по договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност", съобразно чл. 261, ал. 1 КЗ и общественото доверие в предоставяната от Гаранционния фонд информация". За да достигне до този извод съдът съобрази и практиката на Върховния касационен съд, обективизирана в Решение № 183/22.12.2017 г. по т.д. № 746/2017 г., ТК, I т.о. на ВКС, в което се приема, че вписването в регистъра на Информационния център по чл. 292, ал. 1, т. 3 вр. чл. 294, ал. 1 КЗ (отм.) на прекратяването на застрахователния договор, създава оборима презумпция за липса на застрахователно правоотношение.

Следователно в процеса на доказване се установи, че гражданската отговорност на ответната страна е застрахована по силата на валидно застрахователно правоотношение по имуществена застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, в периода на покритие на която е настъпило твърдяното застрахователно събитие.

Установява се, че по заявление на ПЛ. В. ИВ. при ищцовото застрахователно дружество е образувана преписка по щета № ***** от 20.06.2018 г., по която са установени следните щети по отношение на лек автомобил „Рено Меган Сценик“ с рег. № *****, а именно: задна лява врата и заден ляв калник. По преписката е изготвено заключение по щета с установен размер на вредите от 262 лв.

По делото е представено преводно нареждане от 15.11.2018 г., от което се установява, че банковата сметка на собственика на увредения автомобил ПЛ. В. ИВ. е изплатена сумата от 262 лв.

Съгласно чл. 45, ал. 1 и чл. 51, ал. 1 ЗЗД всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму, щом като тези вреди са пряка и непосредствена последица от увреждането. Вредата може да бъде причинена в резултат на извършени виновни действия или бездействия. Вината се предполага до доказване на противното. Законът санкционира дееца за това, че съзнателно е допуснал настъпването на вредата или макар да не е предвиждал настъпването на определен резултат, е бил длъжен или е могъл да го предвиди, или е предвиждал вредата, но се е надявал да я предотврати.

В производството по делото е представен Протокол за ПТП № ***** г., в който е обективизирана схема на произшествието, като е посочено, че на ***** г., около 22:30 ч. в гр. *****, участник № 1 – лек автомобил „Опел Котса“ с рег. № *****, управляван от Л. Л. П., при движение на заден ход за излизане от реда на паркираните автомобили не се убеждава, че пътят зад превозното средство е свободен и блъска паркираният лек автомобил „Рено Меган Сценик“ с рег. № *****, собственост на ПЛ. В. ИВ., като ударът настъпва в задна лява част на автомобила. В протокола са установени вреди на лекия автомобил – задна лява врата и заден ляв калник. В протокола е установено, че след реализиране на произшествието Л. Л. П. напуска местопроизшествието.

Протоколът е съставен пред съответните длъжностни лица по заявление на увреденото лице - ПЛ. В. ИВ. и носи подпис и на двамата участници в произшествието, включително и на ответната страна. В образуваното пред компетентните органи производство по издаване на протокола са снети обясненията на ответната страна на 20.06.2018 г., която сочи, че на ***** г. била на гости на ***** й и паркирала в *****, *****, като при излизане видяла, че зад нея е паркиран пред ***** лек автомобил „Рено“, но не е разбрала, че го е блъснала, както се твърди. След като я уведомили видяла, че стопът й е счупен и е възможно да е нанесла щети, но не е разбрала.

Във връзка със снетите обяснения на ответната страна е съставен Акт № *****, издаден от длъжностно лице – ***** при Сектор „Пътна полиция“ – Пловдив, с който е установено, че на ***** г. в гр. *****, *****, пред *****, *** при управление на собствения й лек автомобил „Опел Корса“ с рег. № ***** извършва следните нарушения: при движение на заден ход за излизане от ред на паркираните автомобили не се убеждава, че пътят зад превозното средство е чист и блъска паркираният лек автомобил „Рено“ с рег. № ***** в задна лява част, като допуска ПТПс материални щети и като участник в ПТП при спор относно вината не уведомява службите за контрол към МВР и напуска местопроизшествието. Актът за установяване на административно нарушение е подписан от ответната страна с възражение за

това, че не е разбрала, че е станало произшествие и никой не е бил на местопроизшествието.

В чл. 5, ал. 1 от Наредба № I-167 от 24 октомври 2002 г. за условията и реда за взаимодействие между контролните органи на министерството на вътрешните работи, застрахователните компании и агенцията за застрахователен надзор при настъпване на застрахователни събития, свързани с моторните превозни средства е прието, че документите, които се съставят от органите на полицията при посещение на ПТП, са: 1. констативен протокол за ПТП с пострадали лица; 2. протокол за ПТП с материални щети и 3. фотография с цифров фотоапарат на разположението на МПС и повредите по тях. В разпоредбата на чл. 9 от Наредбата е установено, че за ПТП, които не са посетени на място, се издава протокол за ПТП в случаите, когато водачът е уведомил компетентната служба на МВР в срок 24 часа и е подадено писмено заявление от участника в седемдневен срок от настъпване на събитието в поделението на МВР, на чиято територия е настъпило събитието, какъвто е настоящия случай.

Представеният по делото протокол за процесното ПТП не е оспорен и доказва не само, че материализираното в него изявление е осъществено, но и че това изявление изхожда от лицето подписало протокола, тоест документът се ползва с формална доказателствена сила. Освен с формална доказателствена сила протоколът като свидетелстващ документ материализира удостоверенителното изявление на своя издател за осъщественото ПТП и в това се състои неговото доказателствено значение, като съдът е длъжен да изследва механизма на ПТП, което ще е от значение за изводите му относно съпричиняване, респ. за размера на имуществената отговорност. В този смисъл е практиката на Върховния касационен съд, възприета с *Решение № 67/24.06.2015 г. по т. д. № 439/2014 г., ТК, I т. о. на ВКС* и *Решение № 110/04.09.2013 г. по т.д. № 194/2012 г. на II т.о. на ВКС*.

Съдът намира, че в случая представеният по делото протокол за ПТП обективира изявления на водача – делинквент относно механизма на произшествието. Формалната доказателствена сила на представения частен свидетелстващ документ не е оспорена от ответника, поради което последният установява, че изявленията в протокола, изхождат от лицето, сочено като техен автор. Така представения протокол за ПТП обективира извънсъдебното признание на ответната страна, че последната при управление на собствения ѝ лек автомобил – при движение на заден ход и излизане от реда на паркираните автомобили е реализирала пътно-транспортно произшествие с лек автомобил „Рено Меган Сценик“ с рег. № *****. В този смисъл са дадените обяснения на ответната страна в производството по съставяне на протокола, които съдържат признание на

неизгодни за последната факти, а именно, че се е намирала на мястопроизшествието и че след уведомяването ѝ за неговото настъпване е забелязала вреди и по собствения ѝ автомобил. Обстоятелството, че ответната страна не е разбрала, че реализира произшествие, в който смисъл са възраженията на последната при подписване на акта за установяване на административно нарушение, не освобождават ответната страна от отговорност, която не оспорва настъпване на произшествието, а само обстоятелството, че е осъзнала за случилото се, след като е била уведомена.

В производството е изслушан свидетелят К.Д.П., който при предявяване на Протокола за ПТП разпознава своя почерк и подпис, поставен при „съставил протокола“. Свидетелства, че във връзка с извършена проверка по заявление на водача на увредения автомобил, е установил водачът на другия автомобил, който потвърдил, че на въпросното място и време е управлявал автомобила. Сочил, че доколкото си спомня става въпрос за ****, която при излизане от реда на паркираните моторни превозни средства блъска паркираният зад нея автомобил, след което без да се убеди какви са вредите напуска мястопроизшествието. Сочил, че е съставил протокол за ПТ и акт за установяване на административно нарушение, след настъпване на произшествието, тъй като другият водач е установен по-късно по заявление на увреденото лице.

В производството по делото са снети показанията на свидетеля ПЛ. В. ИВ., който свидетелства, че си спомня за произшествие, настъпило на ***** г., при което автомобилът на свидетеля - „Рено Меган Сценик“ с рег. № *****, бил паркиран в *****, пред *****. Свидетелства, че автомобилът му е бил паркиран и не е управлявал моторното превозно средство, като на сутринта установил, че последният е ударен в задна лява врата и заден ляв калник, като намерил част от стоп на друг автомобил. При предявяване на Протокола за ПТП разпознава своя подпис, поставен при „участник 2“. Свидетелства, че произшествието е настъпило вечерта и на другия ден видял автомобилът, който го е ударил, тъй като сравнил намерената част от стопа с вреда на автомобила и сигнализирал органите на МВР. Тогава пристигнали полицейски органи, които установили данните на автомобила и след няколко дни ги извикали в районното – него и ***, управлявала другия автомобил. Сочил, че паркингът е пред жилищен блок и винаги е пълен, като паркирал колата си вечерта – не може да каже в колко часа. Твърди, че на следващия ден, след като установил вредата, взел намерената част от стопа, и ползвал автомобила си. Твърди, че на следващия ден, като установил вреда на автомобила, започнал да коментира със съседите, като имало свидетел на произшествието от съседния блок, който бил на прозореца и видял, тъй като чул силен удар. Сочил, че видял ответната страна при съставяне на протокола и последната заявила, че не е разбрала какво се е случило.

Съдът цени показанията на този свидетел на основание чл. 172 ГПК като безпристрастни и житейски логични, като в производството по делото не

са налице данни за конкретна заинтересованост на свидетеля от изхода на правния спор, предмет на делото.

От заключението на вещото лице по съдебно-техническата експертиза се установява, че с оглед данните по делото при механизма на произшествието е технически възможно да бъдат повредени посочените детайли в съответната степен. Вещото лице е определило пазарната стойност за възстановяване на повредите на лекия автомобил – в размер на сумата от 293, 20 лв. Вещото лице е посочило, че не може да установи обичайния размер на ликвидационните разноси, тъй като това е свързано със съответната търговска политика на застрахователното дружество.

Следователно в производството по делото от представените писмени доказателствени средства и от показанията на свидетеля И., се установява настъпването на застрахователното събитие.

Причинно-следствената връзка между деянието на ответника и твърдения вредоносен резултат е установена и от приетата като компетентно изготвена съдебна авто-техническа експертиза. Вещото лице е формирало своите фактически (доказателствени) изводи въз основа на установените по делото обстоятелства, като установява, че повредите върху автомобила съответстват на механизма на настъпване на процесното ПТП. Съдът намира, че вредите са закономерна, естествена и необходима последица от допуснатото от ответника нарушение на правилата за движение по пътищата.

Основният правен спор между страните се съсредоточава относно обстоятелството дали са налице предпоставките по чл. 500, ал. 1, т. 3 КЗ за възникване на регресните права в полза на ищцовото застрахователно дружество.

В посочената разпоредбата е установено, че застрахователят има право да получи платеното обезщетение заедно с платените лихви и разноси, когато виновният водач е напуснал мястото на настъпването на пътнотранспортното произшествие преди идването на органите за контрол на движение по пътищата, когато посещаването на местопроизшествието от тях е задължително по закон, освен в случаите, когато е наложително да му бъде оказана медицинска помощ или по друга неотложна причина.

В случая съдът намира, че предпоставките за ангажиране на регресната отговорност на делинквента, се установяват в процеса, доколкото се установи, че последният е напуснал местопроизшествието, преди идването на органите за контрол на движение по пътищата, в който смисъл е признанието на ответната страна, обективизирано при подписване на Протокола за ПТП и акта за установяване на административно нарушение. В случая посещението на местопроизшествието от органите за контрол на движение по пътищата е задължително съгласно разпоредбата на чл. 125, ал. 1, т. 7 ЗДвП, съгласно която службите за контрол на Министерството на вътрешните работи посещават задължително мястото на пътнотранспортното произшествие,

когато между участниците в произшествието има разногласие относно обстоятелствата, свързани с него.

Наличие на разногласие между участниците в произшествието следва да се приеме за налично във всеки случай, в който между тях не е постигнато съгласие относно обстоятелствата, свързани с него. И това съгласие следва да бъде изрично изразено в надлежна форма. В тази връзка следва да се съобрази и разпоредбата на чл. 5, ал. 1 от Наредба № Из-41/12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между Министерството на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Гаранционния фонд, според която когато при произшествието са причинени само материални щети и между участниците в него има съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те попълват своите данни в двустранен констативен протокол за ПТП. Двустранен протокол не се попълва при условие, че има съмнение, че участник в произшествието е под въздействието на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози или не притежава необходимите права за управление на моторно превозно средство.

Като е напуснала мястото на настъпването на пътнотранспортното произшествие, ответната страна е предотвратила всяка възможност за контакт с увреденото лице непосредствено след деянието и за постигане на съгласие между тях относно обстоятелствата, свързани с произшествието. Недопустимо е от това си поведение ответната страна да черпи благоприятни за себе си последици. Не следва да се възприемат възраженията на ответната страна, изложени пред полицейските органи, а именно, че не е разбрала за настъпване на произшествието, доколкото това твърдение се изключва от обстоятелството, че последната като правоспособен водач е управлявала моторно превозно средство в добро физическо състояние.

В този смисъл е *Решение № 20/04.03.2021 г. по в. гр. д. № 2005/2020 г. на Окръжен съд – Пловдив* и *Решение № 752/21.12.2021 г. по в. гр. д. № 2612/2021 г. на Окръжен съд – Пловдив*.

Следователно налице са предпоставките за ангажиране на регресната отговорност на ответната страна.

Съгласно чл. 386, ал. 2 КЗ при настъпване на застрахователно събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение, което е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието, освен в случаите на подзастраховане и застраховане по договорена застрахователна стойност. Следователно нормативната цел на тази правна норма е насочена към пълно репарирание на вредоносните последици, което обстоятелство обуславя наличието на застрахователния интерес. В този смисъл съдът съобрази и практиката на Върховния касационен съд, която остава приложима, макар да е постановена при действието на отменения КЗ – така *Решение № 52/08.07.2010 г. по т. д. № 652/2009 г. на ВКС, ТК*, в което е прието, че „при съдебно предявена претенция за заплащане на

застрахователно обезщетение съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие – чл. 208, ал. 3 КЗ, като ползва заключение на вещо лице, но без да е обвързан при кредитирането му да проверява дали не се надвишават минималните размери по Методиката към Наредба № 24/08.03.06 г. С оглед на отговора на поставения по реда на чл. 280, ал. 1 ГПК въпрос въззивното решение съответства на тълкуването на закона, направено от касационния съд. Застрахователното обезщетение е определено по заключението на изслушаната автотехническа експертиза, в което са изчислени разходите за нови части и труд за ремонт на увреденото МПС по пазарни цени към датата на ПТП”.

Дължимото застрахователно обезщетение за причинените имуществени вреди на собственика на процесния увреден автомобил се равнява на пазарната стойност на ремонтните дейности по неговото възстановяване – в размер на сумата от 293, 20 лв. с ДДС (съгласно заключението на допусната и приета от съда САТЕ). Установява се обаче, че застрахователят е заплатил застрахователно обезщетение в по-висок размер – 262 лв., до който размер, с оглед принципа на диспозитивното начало в гражданския процес предявеният иск следва да бъде уважен. Следва в полза на застрахователното дружество да се присъдят и претендираните ликвидационни разноси от 25 лв., които са пряка и непосредствена последица от застрахователното събитие и образуваната щета за заплащане на застрахователно обезщетение. Следователно общо дължимото обезщетение, ведно с ликвидационните разноси, е в размер от 287 лв., поради което исковата претенция следва да бъде уважена до пълния ѝ предявен размер.

С оглед изхода на правния спор в полза на ищеца, съобразно ува жената част от иска, и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК следва да бъдат присъдени сторените в настоящото съдебно производство разноси. Ищецът е доказал разноси в общ размер от 795 лв., от които сумата от 50 лв. за държавна такса, 360 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение, 200 лв. за назначаване на особен представител на ответника, 5 лв. за справки, 30 лв. – депозит за свидетели, 150 лв. за съдебно авто-техническа експертиза.

Така мотивиран, Районен съд - Пловдив

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 500, ал. 1, т. 3 КЗ Л. Л. П., ЕГН *****, с адрес гр. *****, да заплати на ЗД “Бул Инс” АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ № 87, сумата от **287 лв.**, представляваща изплатено от ищеца застрахователно обезщетение в размер от 262 лв. в полза на собственика на увредения лек автомобил „Рено Меган Сценик“ с рег. № ***** – ПЛ. В. ИВ., и начислени ликвидационни разноси от 25 лв., вследствие на пътно-

транспортното произшествие, настъпило на ***** г. в гр. *****, причинено от ответната страна – делинквент при управление на лек автомобил „Опел Корса“ с рег. № *****, след което водачът е напуснал мястото на настъпването на пътно-транспортното произшествие преди идването на органите за контрол на движение по пътищата, когато посещаването на местопроизшествието от тях е задължително по закон, **ведно със законна мораторна лихва**, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда – 26.03.2021 г., до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА Л. Л. П., ЕГН *****, да заплати на ЗД “Бул Инс” АД, ЕИК 831830482, сумата от **795 лв.** – разноски в исковото производство по гр.д. № 11622/2021 г. на Районен съд - Пловдив, IX граждански състав.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд - Пловдив в двуседмичен срок от връчването му на страните.

ПРЕПИС от настоящото решение да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____